

faae Rigsbagen til at tage andre Forholdsregler end dem, den tidligere i lignende Tilfælde har taget, og dette anser jeg for at være noget Godt, idet det da kan blive klart, at der kun er een Bevillingsmyndighed i Danmark, at ikke nogen anden Magt kan paabyde, hvad der skal udbetales i Henhold til de Rønningelove, i hvilke der staaer, at Bestemmelserne deri skulle være underkastede Ministeriets Afgjørelse, uden at kunne bringes under Domstolenes Behandling. Dette har jeg kun villet bemærke, for at man ikke skulde antage, at jeg skulde være enig i, at det, som her skeer, i og for sig skulde være det Rigtige.

Timestad: Da den af den ærede sidste Taler udviklede Anskuelse ikke er knyttet til noget Endringsforslag, som foreligger til denne Sags Behandling, skal jeg ikke indlade mig paa nogen Smøbegaaen deraf, saameget mindre som det ærede Medlem bebudebe, at der vilde blive rig Leilighed dertil, naar der fra hans Side fremkommer et Endringsforslag til Tillægsbevillingsloven. Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning, at det ikke forholder sig rigtigt, som han sagde, at der var i den Henseende en Strid imellem Domstolene og Rigsbagen. En saadan er der ikke. Rigsbagen har nægtet disse Summer, fordi den formeente, at de ikke tilkom de Vedkommende, og derfor ikke meente, at de burde udbetales af Statskassen, medmindre det var afgjort, at de Vedkommende havde Ret dertil. Det blev saa afgjort, at de havde Ret dertil, og der er saaledes ikke Tale om nogen Strid mellem Rigsbagen og Domstolene.

Det, jeg begjærede Ordet for, var, for at støtte en Udtalelse fra det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) angaaende en Lovtildende. Dette Spørgsmaal ligger ganske vist ikke ligesom for; men det turde være mig tilladt at sige et Par Ord til Understøttelse for den af ham fremsatte Henstilling. Det er Noget, som er ganske umistjendeligt og fra alle Sider forlængst har været erkjendt, at den nuværende Bekjendtgjærelsesmaade for Love og Anordninger, hvor skiftet den end kan være til at fixere, at Loven er traadt i Kraft, aldeles ikke er skiftet til at opnaae det væsentlige For-

maal, at Loven bringes til almindelig Kundskab. I saa Henseende fyldestgjør Thinglæsningen under de nuværende Forhold ikke de Forbringere; man er berettiget til at stille, og det er umistjendeligt, at Indretningen af en Lovtildende, der indbefatter Love og Anordninger, muligt ogsaa de vigtigste ministerielle Bekjendtgjærelser, der saa blev ombeelt til saa Mange som muligt, og som derhos var sat i saa lav en Pris, at Enhver vilde være istand til at skaffe sig den, vilde i høi Grad fyldestgjøre Hensynet til at bringe Loven til almindelig Kundskab, og dette vil ingenlunde, efter min Mening, være bekosteligere end den nuværende Maade at bekjendtgjøre paa. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) reiste Spørgsmaal om Grunden til, at denne Sag, der allerede har været reist i 1852, ikke senere er kommen videre, og da det turde værde muligt, at den ærede fungerende Justitsminister ikke er saa nøie kjendt med denne gamle Sag, skal jeg give nogle Oplysninger derom, da jeg fra min tidligere Embedsstilling er fortrolig dermed. Der var allerede under det Scheelste Ministerium i 1853 udarbejdet et Forslag derom, som skulde forelægges Rigsbagen; men Sagen blev standset derved, at man henvendte sig til det slesvigske og det holsteenske Ministerium for at opfordre dem til ogsaa at træffe lignende Foranstaltning for Slesvigs og Holsteens Vedkommende. Dette modfattede disse sig, og efterat Sagen havde staaet saaledes i nogen Tid, og man havde bestemt sig til at fremme Sagen for Kongerigets Vedkommende, var Fællesforfatningen kommen, og da Foranstaltningen jo ikke alene kunde omfatte de Love, der vare emanerede for Kongeriget alene, men ogsaa maatte omfatte Fælleslovene, og man var i Tvivl, om denne Sag ikke skulde for i Rigsraadet, og man ikke fandt sig foranlediget til at fremme Sagen der — saavidt jeg erindrer modfattede Fællesindrigsministerne sig ogsaa Sagen —, faldt den bort. Men det, jeg vil præcisere, er, at det ikke var paa Grund af nogen Tvivl her om Foranstaltningens Hensigtsmæssighed, at den blev standset, og nu, da de Hindringer desværre ere fjernede, som vare fremkaldte af Hensynet til Slesvig og Holsteen og til